

Als infants que es preparen per a la primera comunió

Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquest diumenge, festa de l'Ascensió, seria el dia en què molts de vosaltres hauríeu fet la vostra primera comunió; en aquest dia o en els diumenges anteriors o posteriors. Però, com sabeu prou bé, una forta epidèmia ha fet que la vida ordinària fos trasbalsada. Fa molts dies que no podeu anar a l'escola ni a la catequesi. Heu estat molts dies sense poder sortir de casa per a jugar o passejar. Heu sabut, potser, de persones malaltes de les vostres famílies i fins i tot d'alguns que han mort. Sé també que heu fet «classes» de manera virtual i, alguns de vosaltres, també catequesi. Així mateix heu tingut l'experiència de poder resar junts a casa i seguir, per mitjans diversos, la celebració de la missa, sobretot els dies de Setmana Santa. No ha estat un temps normal i no ha estat pas fàcil de passar-ho. Però ara sembla que els coses van retornant, a poc a poc, a la seva normalitat. La missa del diumenge ja la podem celebrar, encara que amb una cabuda concreta en les esglésies i amb unes mesures higièniques, que hem de complir per al bé de tots, petits i grans.

Sé que teniu moltes ganes de celebrar la primera comunió, per la festa a l'església i la que fareu després amb els vostres familiars i amics. També els vostres mossens i els vostres catequistes tenen ganes que celebren la vostra primera comunió. En tenen ganes, perquè us estimen i volen el vostre bé. Ells saben que rebre el sagrament del Cos i la Sang de Crist, l'Eucaristia, serà un gran bé per a vosaltres, en el primer dia i en tota la vostra vida. Però hi ha un altre, Jesús, que en té encara més ganes que vosaltres i que tots nosaltres. Perquè ell vol que el seu amor, la seva vida, la seva gràcia, la seva alegria us arribi del tot al vostre cor i us acompanyi sempre.

Ara us pertoca a vosaltres i als vostres pares, catequistes i mossens d'intensificar la preparació, perquè quan

pugueu —al més aviat possible!— celebrar la vostra primera comunió tingueu el vostre cor ben disposat per a rebre Jesús. Una disposició necessària és creure en ell i estimar-lo. Per a poder creure-hi i estimar-lo l'hem de conèixer més. Una altra disposició és saber-se les oracions fonamentals del cristià: persignar-se, el pàrenostre, l'avemària, el glòria al Pare, el credo... i altres oracions que us han d'acompanyar tota la vida. I una disposició necessària és la de tenir el cor net, per mitjà del sagrament de la confessió.

